

CHRÁMOVÝ KONCERT

k narozeninám Pavla Zemka Nováka

Soudobá duchovní hudba (Matthews, Moody, Pärt, Zemek Novák)

Ensemble Opera Diversa, Ensemble Versus,
Julian Veverica – viola, Hana Hrachovinová – harfa,
Aneta Podracká Bendová a Jana Vondrů – soprán

diriguje Gabriela Tardonová

19. září 2017 ve 20.00
kostel sv. Augustina, Brno, náměstí Míru

PROGRAM

David Matthews
Introit pro dvě trubky a smyčce

Arvo Pärt
Wallfahrtslied pro mužský sbor a smyčce

Ivan Moody
Vigil of the Angels pro violu a smyčce
(ČESKÁ PREMIÉRA)

Pavel Zemek Novák
Stabat Mater pro harfu sólo

Pavel Zemek Novák
Závěr z Pašiji pro komorní orchestr

OBSAZENÍ

Hana Hrachovinová, harfa

Aneta Podracká Bendová, soprán

Julian Veverica, viola

Jana Vondrů, soprán

Ensemble Versus, sbormistr Vladimír Maňas
diriguje Gabriela Tardonová

Ensemble Opera Diversa

I. housle

Jan Bělohlávek (koncertní mistr)
Matěj Koupa
Jana Sotolářová
Marie Hujerová
Jiří Klecker

II. housle

Zuzana Křivá
František Hrubý
Hana Bílková
Tereza Lásková
Květa Pilařová

violy

David Křivský
Eva Kotrbová
Leoš Černý
David Šlechta

violoncella

Anežka Kavalírová
Iva Kalusová
Břetislav Vybíral

kontrabasy

Anežka Moravčíková
Barbora Opršálová

trubky

Lukáš Soldán
Jozef Zimka

flétna a pikola

Iveta Krulová

klarinet a basklarinet

Milena Svobodová

hoboj

Markéta Jašová

perkuse

Martin Opršál

produkce: Lukáš Baumann, Magdalena Dostálová, Lubor Pokluda,

Lenka Zlámalová

texty: Petra Čtveráčková

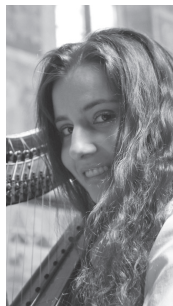
grafika: Sylva Marková

dramaturg a umělecký vedoucí: Vladimír Maňas

O INTERPRETECH

Harfistka **Hana Hrachovinová** získala magisterský titul v oboru harfa na Akademii múzických umění v Praze pod vedením Jany Bouškové. Během studií absolvovala také roční výměnný pobyt Erasmus na Conservatoire national supérieur de musique et de danse v Paříži ve třídě Isabelle Moretti. Kromě mnoha českých orchestrů – včetně České filharmonie a Českého národního symfonického orchestru – spolupracovala například s německým orchestrem l'Arte del mondo. Jako sólistka vystoupila s Komorní filharmonií Pardubice, Akademickými komorními sólisty a s dirigenty Leošem Svárovským, Marko Ivanovičem a Petrem Louženským. Ráda se věnuje soudobé hudbě a práci se skladateli; od roku 2014 objevuje fascinující svět hudební improvizace.

Zpěvačka **Aneta Podracká Bendová** absolvovala Konzervatoř Brno a hudební vědu na Masarykově univerzitě v Brně, ve studiu zpěvu pokračuje u Heleny Kaupové na Janáčkově akademii múzických umění. Zúčastnila se pěveckých masterclass s Evelyn Tubb, Ivou Bittovou a Ivanou Mikeskovou. Pravidelně spolupracuje s brněnskými studenty kompozice a skladateli, zejména s Pavlem Zemkem Novákem. V Divadle Radost účinkuje jako Pamina v Mozartově opeře *Kouzelná flétna* (v transkripci Vlastimila

Pešky). Vystupovala na festivalech zaměřených na soudobou hudbu Forfest a Setkávání nové hudby Plus, na Dnech nové opery Ostrava 2016 debutovala světovou premiérou opery Petra Cíglera *Táhlý zvlněný pohyb podélného předmětu*. V letošním roce se zúčastnila Institutu Ostravské dny nové hudby, během kterého provedla českou premiéru části opery *Here Be Sirens* skladatelky Kate Soper a minioperu *Kochawaya* Martyny Kosecké. Dlouhodobě působí v sopránovém duu s Evou Marií Gieslovou.

Julian Veverica (*1980) je brněnský violista původem ze Slovenska. Své hudební vzdělání získal nejprve ve třídě Jana Juříka na Konzervatoriu Jána Levoslava Bellu v Banské Bystrici. Ve studiu pokračoval na Akademii múzických umění v Praze u Jana Pěrušky, magisterský a doktorandský titul pak obhájil na Janáčkově akademii múzických umění v Brně ve třídě Karla Procházky.

V roce 2001 se spolu s Milanem Pařou stali zakládajícími členy Eugen Suchoň Quartet, se kterým získali celou řadu ocenění – například první cenu a speciální cenu za nejlepší interpretaci díla W. A. Mozarta na International Summer Academy Prague-Vienna-Budapest a zároveň cenu společnosti Thomastik-Infeld v roce 2004. Později kvartet obsadil druhé místo na Mezinárodní soutěži Bohuslava Martinů spolu s cenou za nejlepší interpretaci díla B. Martinů a první místo na Leoš Janáček International Competition v Brně. Pro Slovenský rozhlas nahrál Eugen Suchoň Quartet desítky komorních děl.

Julian Veverica se zúčastnil několika mezinárodních mistrovských kurzů, cení si zejména těch u Jerryho Hornera, Pierra-Henriho Xuereba a kurzů pořádaných Vídeňskými filharmoniky ve Slovinsku. Dále jmenujme studium komorní hudby u Sándora Devicha, Milana Škampy, Norberta Brainina, Güntera Pichlera a dalších.

Jako sólista spolupracoval se Symfonickým orchestrem Slovenského rozhlasu, s nímž realizoval nahrávky koncertů Bély Bartóka a Krzysztofa Pendereckého.

Zpěvačka **Jana Vondrů** se narodila v roce 1991 v Pelhřimově. Absolvovala brněnskou konzervatoř u Blanky Morávkové a ve svých studiích pokračovala na Janáčkově akademii múzických umění v Brně pod vedením Ivany Mikeskové. V roce 2017 úspěšně zakončila magisterské studium na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě ve třídě Dagmar Podkamenské-Bezačinské.

S Ensemble Opera Diversa nastudovala operu *Ponava (Zmizelé řeky)* skladatele Ondřeje Kyase a libretisty Pavla Drábka. V rámci Operního studia Hudební fakulty JAMU ztvárnila několik rolí – například postavu Eleonory v surrealistické opeře *Slzy nože* Bohuslava Martinů, či postavu Lišky v opeře *Příhody lišky Bystroušky* Leoše Janáčka. Na festivalu Encounter 2017 se představila jako Markétka v experimentálním hudebním díle *Mistr* mladého skladatele Daniela Šimka. V roce 2016 získala první místo na soutěži Pražský pěvec a na podzim téhož roku třetí místo na Pěvecké soutěži Olomouc. Je členkou hudebního tria Contriology

ve složení akordeon, cimbál, zpěv, které se zaměřuje na interpretaci děl soudobých autorů.

Dirigentka **Gabriela Tardonová** (rozená Piszkaliková) pochází z Karviné. V pěti letech se stala členkou výběrového souboru Permoník. V roce 1998 promovala na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity v oboru sbormistrovství a poté vystudovala dirigování na Janáčkově akademii múzických umění v Brně ve třídě Rostislava Hališky a Lubomíra Mášla. V roce 2002 se zúčastnila soutěžních dirigentských kurzů v Ostravě pod vedením Zsolta Nagye a stala se jejich vítězkou. V roce 2003–4 studovala v rakouském Grazu na Universität für Musik und darstellende Kunst v dirigentské třídě Martina Siegharta. V rámci tohoto stipendijního pobytu byla vybrána k aktivní účasti na mezinárodním festivalu International Week konaném v Grazu, kde spolupracovala s univerzitním symfonickým orchestrem. Do velké míry se zaměřuje především na uvádění soudobé operní tvorby (*Žirafi opera* Markéty Dvořákové, *MrTvá* Markéty Dvořákové a Ivo Medka, opery Josefa Berga). Spolu s Tomášem Krejčím působí jako dirigentka orchestru Mladí brněnští symfonikové.

Od roku 2006 pravidelně spolupracuje se souborem Ensemble Opera Diversa, s nímž vedle koncertních projektů uvedla v premiéře opery dua Pavel Drábek a Ondřej Kyas *Dýňový démon ve vegetariánské restauraci* (2010) a *Ponava (Zmizelé řeky)* (2013). V posledních třech letech působí jako hlavní dirigentka Ensemble Opera Diversa i v orches-

trálních projektech. Pod jejím vedením získal ansámbl velmi kompaktní zvuk. Ačkoli orchestr nemá z principu stálé zaměstnance, okruh jeho členů se postupně proměňuje ve výtečně sehraný soubor, který se s energií pouští i do méně obvyklých zákoutí hudebního repertoáru 20. a 21. století.

Ensemble Opera Diversa je nezávislý soubor profesionálních hudebníků a zpěváků, kteří tvoří a provádějí živou hudební tvorbu. Vedle klasické tvorby je jádrem činnosti původní komorní hudba a opery z dílny Ondřeje Kyase a Pavla Drábka. Od počátků (1999) se ze souboru vyvinula hudební společnost, která uskutečňuje kolem dvaceti vystoupení a představení ročně. Na svém kontě má pět celovečerních oper, dvě desítky autorských minioper, desítku původních orchestrálních skladeb a velké množství klasického repertoáru.

Ensemble tvoří soubor zpěváků, komorní orchestr, který je vyhledávaným interpretem klasické i nové hudby, a komorní sbor Ensemble Versus (pod vedením Vladimíra Maňase).

Komorní orchestr vznikl v roce 2005 a od počátku jej vede koncertní mistr Jan Bělohávek. Ensemble Opera Diversa uvádí ve vlastní produkci obvykle tři až pět tematických koncertních projektů. Jednotlivé programy propojují tvorbu 20. století se skladbami soudobými, především díly kmenového autora Ensemble Opera Diversa Ondřeje Kyase a spřízněných autorů. Ve smyslu hledání a dotváření vlastní poetiky soubor usiluje o tvorbu posluchačsky objevných programů – nepřináší banální nebo notoricky známé kusy, vyhýbá se ale i úzkému vřazení do proudu soudobé vážné hudby. Svou dramaturgií i interpretačním nasazením usiluje o dialog s otevřeným posluchačem.

K PROGRAMU

Britský skladatel **David Matthews** se narodil roku 1943 v Londýně. Skladbu studoval soukromě u Anthonyho Milnera, dále konzultoval s Nicholasem Mawem. Tři roky působil jako asistent Benjamin Brittena, ústřední postavy klasické britské hudby 20. století, jehož hudba na něj obzvlášť zapůsobila. Věnoval se ediční činnosti, orchestraci filmové hudby, napsal knihy o hudbě Benjamin Brittena a Michaela Tippetta. Zabýval se také vztahem hudby k malbě a hudební kritikou. Je hudebním poradcem English Chamber Orchestra a 13 let byl uměleckým ředitelem Deal Festival.

Tvorbu Davida Matthewse výrazně ovlivnil zájem jeho samotného i jeho bratra Colina o dílo Gustava Mahlera, které vstoupilo do britského povědomí až v šedesátých letech 20. století. Sourozenci se pak podíleli na několika projektech souvisejících s instrumentací Mahlerových děl, o rekonstrukci jeho *10. symfonie* David Matthews dokonce přednášel v Brně už v osmdesátých letech v rámci zdejší podzemní univerzity. Matthewsova tvorba je velmi rozsáhlá. Jak je tomu zejména v Británii zvykem, řada skladeb vznikla na konkrétní objednávku, vedle *Introitu* jsou to například mladší a rozsáhlejší *Nešpory*. Ve shodě s jeho zájmem o středoevropskou hudební tradici jsou Matthewsovi nejdůležitějšími kompozičními formami smyčcový kvartet (dosud jich napsal tucet) a symfonie (těch napsal zatím sedm).

***Introit pro dvě trubky a smyčce** jsem složil v roce 1981 pro koncert Anglického komorního orchestru, který se měl uskutečnit v katedrále v Gloucestru. Skladbu jsem proto zamýšlel spíše jako příležitostné dílo pro tento konkrétní koncert. Ten se však nakonec neuskutečnil. První provedení proběhlo o několik měsíců později v kapli sv. Jiřího ve*

Windsoru; avšak byl to onen původní plánovaný koncert, který podminil charakter mé skladby. Jak název napovídá, Introit měl celý koncert zahájit. Začíná a končí na c – a po většinu času je tón c také přítomen jako prodleva v basu, a to ze dvou důvodů: zjistil jsem, že zvon odbýjející hodiny v oné katedrále (slavný starý zvon zvaný Velký Petr) je laděn v c. Představil jsem si proto, že koncert dle plánu začne v osm hodin večer a po úderu zvonu v c začne má skladba. Prodloužením této představy je pak motiv zvonu v pizzicato kontrabasů hned v úvodu díla. Navíc, poslední skladbou programu měl být Tippettův Dvojkonzert, který také končí v c, takže by koncert stejnou tóninou začal i skončil. Celý koncert se skládal jen z anglických kusů (Purcell, Vaughan Williams a Tippett), Introit jsem tedy záměrně pojal jako „anglické“ dílo, v němž skládám hold výše jmenovaným skladatelům. Skladba byla též zamýšlena pro dlouhou akustiku katedrály, proto má velmi pomalé tempo, s květnatými horními hlasy nad statickým basem. Snažil jsem se tímto způsobem najít hudební ekvivalent gotické architektury s jejím vypracovaným dekorativním povrchem.

Dvě trubky se ozvou téměř až v samém závěru skladby. Představuji si je jako hudoící anděly po vzoru andělského sboru v katedrále v Lincolnu. Trumpetisté jsou obvykle spíše pobaveni, když se to dozví. Doufal jsem, že by mohli hrát z nějakého vyvýšeného a vzdáleného místa, ačkoli se to nedaří vždy realizovat. V samotném závěru si trubky odpovídají navzájem, podobně jako dříve sólová violoncella, přednášející stejnou melodii. V tomto ohledu mne ovlivnil antifonální přístup typický pro benátskou hudbu, například duet dvou tenorů těsně před závěrem Monteverdiho Nešpor. Faktura smyčcových nástrojů je oproti tomu velmi rozrůzněná, s množstvím sólových linií.

David Matthews

Estonský skladatel **Arvo Pärt** se narodil roku 1935 v Paide. Vystudoval skladbu na tallinnské konzervatoři u Heino Eller, během studií pracoval v rozhlasu a skládal hudbu pro film a televizi. Poprvé na sebe výrazněji upozornil kantátou *Meie aed* (1959), s níž vyhrál soutěž pro mladé skladatele. Jeho raná tvorba je inspirována ruskými neoklasicistními skladateli, experimentoval také s dodekafonií a dalšími technikami tzv. Nové hudby. Jeho skladba *Nekrolog* (1960) je považována za vůbec první estonskou dodekafonickou skladbu.

Raná Pärtova hudba byla sovětskými cenzory zakázána. Skladatel se stáhl do ústraní a v 70. letech se intenzivně věnoval studiu gregoriánského chorálu a rané polyfonie, což se promítlo v jeho 3. *symfonii* (1971). V této době také konvertoval k pravoslaví. Postupně se propracoval k vlastní minimalistické technice zvané tintinnabulí (zvonky), kterou popisuje následovně: „*Stavím z jednoduchých materiálů – trojzvuků v jedné tónině. Tři tóny souzvuku jsou jako zvonky, proto používám název tintinnabuli.*“ První skladbou, zkomponovanou v tomto stylu, je *Für Alina* (1976) pro klavír. Stala se východiskem pro autorovo další hudební směřování. Zanedlouho následovaly *Fratres* (1977) či *Tabula Rasa* (1977), jedny z nejoceňovanějších Pärtových děl.

Pärtův kompoziční styl bývá často označován jako spirituální minimalismus. Spolu s Henrykem Góreckim a Johnem Tavenerem tvoří jeho průkopníky.

Skladbu ***Wallfahrtslied pro mužský sbor a smyčce*** dokončil Arvo Pärt roku 2001. Jde o transkripci autorovy dřívější kompozice *Wallfahrtslied pro tenor/baryton a smyčcový kvartet* z roku 1984, kdy skladatel pobýval se svou rodinou v emigraci v Berlíně. Pärtova *Wallfahrtslied*

neboli *Píseň k pouti* zhudebňuje text starozákonního Žalmu 121. Staví na průzračné instrumentaci a tolik přitažlivé strohosti využívaných hudebních prvků. Patří mezi ně práce s opakovanými tóny ve sborovém partu, odkazující k tradici žalmového zpěvu, ostinátní průtahy houslí či využití klesající chromatiky tónů na začátku taktů, vedoucí k pozvolné změně harmonie. Stoupající průtahy mohou být předzvěstí úvodního verše „*Pozvedám své oči k horám*“. V doprovodu textu zaujme především barevná funkce ostinátního tremola houslí v přísném tónovém výběru.

Pozvedám své oči k horám (český ekumenický překlad)

¹ Píseň k pouti.

Pozvedám své oči k horám:

Odkud mi přijde pomoc?

² Pomoc mi přichází od Hospodina,

on učinil nebesa i zemi.

³ Nedopustí, aby uklouzla tvá noha,

nedříme ten, jenž tě chrání.

⁴ Ano, nedříme a nespí

ten, jenž chrání Izraele.

⁵ Hospodin je tvůj ochránce,

Hospodin je ti stínem po pravici.

⁶ Ve dne tě nezasáhne slunce

ani za noci měsíc.

⁷ Hospodin tě chrání ode všeho zlého,

on chrání tvůj život.

⁸ Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení

nyní i navěky.

Britský skladatel **Ivan Moody** se narodil roku 1964 v Londýně. Skladbu studoval u Briana Dennise na Londýnské

univerzitě, Williama Brookse na Univerzitě York a soukromě u Johna Tavenera, významného představitele spirituálního minimalismu. Vystudoval také teologii ve finském Joensuu, je pravoslavný kněz.

Moodyho tvorba je silně ovlivněna východním liturgickým zpěvem a pravoslavím. Jako třiatdvacetiletý na sebe upozornil skladbou *Canticum Canticorum* I psanou pro *Hilliard Ensemble*. O tři roky později obdržel za skladbu *Prayer for the Forest* cenu na festivalu Arts for the Earth. Zanedlouho poté vytvořil jedno ze svých nejdůležitějších děl – oratorium *Passion and Resurrection* (1992), komponované na pravoslavné liturgické texty. Dalšími stěžejními kompozicemi jsou například violoncellový koncert *Epitaphios* (1993) či *Lumière sans déclin* (2000) pro smyčcový orchestr. Pozdější díla vznikala často na objednávku BBC a renomovaných souborů.

Mimo skladatelskou a pastorační činnost se Ivan Moody věnuje také dirigování (Voces Angelicae, Capilla Peñaflores, Cappella Romana). Je rovněž aktivním muzikologem v oblasti hudby východní Evropy. Nepřehlédnutelná je také jeho pedagogická dráha – přednášel například na Biola University v Jižní Karolíně či na Academia de Artes e Tecnologias v Lisabonu.

Vigil of the Angels pro violu a smyčce zkomponoval Moody v roce 1992. Vznik skladby náleží do doby, kdy autor vytvořil své zásadní dílo – oratorium *Passion and Resurrection*. Part sólové violy prostoupený množstvím melodických ozdob je nejprve doprovázen syrytmickým ostinátním pohybem orchestru s minimálním tónovým výběrem, dále se objevují prodlevy a posléze augmentovaný motiv prvních houslí v kombinaci s prodlevami. V partu sólové violy se ně-

kolikrát navrací počáteční kadence a vyskytuje se výrazná rytmická hra podpořená rovněž minimalistickým doprovodem (tremola viol a opakující se dvojhlas violoncella). Pozornost upoutá kontemplativní plocha s prodlevami, kdy se k viole sólisty přidává druhá sólová viola z orchestru, a společně prosvítají nad neměnným pohybem doprovodných smyčců. Autor pracuje s minimem prvků, které v průběhu skladby recykluje, a vytváří tak přehlednou formu celkového plynutí.

Pavel Zemek Novák, hudební skladatel, pedagog a hobojista, se narodil 14. 10. 1957 v Brně. Na brněnské konzervatoři vystudoval hru na hoboj u Vítězslava Hanuse a kompozici u Bohuslava Řehoře. Ve studiích pokračoval na Janáčkově akademii múzických umění, kde byl ve hře na hoboj žákem Vítězslava Winklera a v kompozici Miloslava Ištvana. Tvorba Miloslava Ištvana se stala jedním z východisek Zemkova kompozičního stylu. Na JAMU dále navštěvoval postgraduální studium oboru teorie skladby, během něhož se zúčastnil studijních pobytů na prestižních zahraničních univerzitách (Royal College of Music v Londýně u George Benjamina či Conservatoire Nationale Supérieur de Paris u Gérarda Grisey). Od roku 1987 vyučuje na Konzervatoři Brno, v současné době skladbu a hudebně teoretické předměty.

Skladby Pavla Zemka Nováka jsou pravidelně uváděny na Mezinárodním festivalu současného umění s duchovním zaměřením Forfest Kroměříž, velký ohlas zaznamenalo autorovo dílo ve Velké Británii. Za svoji tvorbu byl mnohokrát oceněn (soutěž Generace, Ministerstva kultury České republiky, Jubilejní cena Leoše Janáčka a další).

Společným rysem rozsáhlého skladatelova díla je duchov-

ní neliturgická hudba, pevně svázaná s katolickými kořeny. Jde především o hudbu instrumentální – komorní i orchestrální – pro různá obsazení. Mimo biblickou tematiku se autor nechává inspirovat také akustikou chrámového prostoru (například *Symfonie č. 5 „Prameny Milosrdenství a Světla v brněnském chrámu sv. Jakuba“*). Výrazným specifikem Zemkovy tvorby je unisono – jednohlasá metoda komponování. Tato forma, ovlivněná gregoriánským chorálem, je založená na odstraňování disonancí, které Zemek považuje za nadužívané v avantgardní hudbě 20. století. První jeho skladbou, kde techniku unisona uplatnil důsledně v celé kompozici, je *Kvartet – Unisono č. 1 (Památce Jana Palacha)* pro klarinet, housle, violu a violoncello (2000–01). Za stěžejní dílo lze považovat klavírní cyklus *24 preludií a fug*, který vytvořil ve spolupráci s britským pianistou Williamem Howardem. V únoru letošního roku měla v pražském Rudolfinu premiéru autorova *Symfonie č. 6 „Chvála stvoření“* pod taktovkou Tomáše Braunera.

Stabat Mater pro sólovou harfu

(1985-2006, rev. verze)

Dvouvětý cyklus, který během dlouhé doby vzniku prodělal řadu úprav, je založen na nekončící melodické linii a na dvou pohybových gradacích: první se vytrácí v jemných tremolových barvách, druhá tvoří závěrečnou gradaci. Skladba je první částí celovečerní Pocty Panně Marii.

Závěr Pašijí podle sv. Lukáše

(*Symfonie č. 7, č. 14, 15, 16*) (2010-2017)

*Asi devadesátiminutová unisonová forma sleduje události Velkého pátku i ve svém závěru: u Ježíšova kříže zůstává jen několik nejvěrnějších. Vyústění textu („zachovaly sváteční klid“) v *Gis dur* však ukazuje k naději nadcházejícího času.*

Pavel Zemek Novák

NEJBLIŽŠÍ KONCERTY A PŘEDSTAVENÍ
ENSEMBLE OPERA DIVERSA

2. 11. 2017, 19.00, Venuše ve Švehlovce, Praha

Kyas|Drábek: ČARODĚJ A JEHO SLUHA

Strašidelná operní pohádka pro tři figury a dveře do pekla a zpět. Hrají Lucie Kašpárková, Ondřej Koplík, Jan Štáva, Pavla Radostová, Jakub Tuček, Aleš Janiga, režie Kristiana Belcredi, diriguje Gabriela Tardonová

17. 12. 2017, 20.00, Sál Milosrdných bratří, Brno

Adventní koncert Ensemble Opera Diversa

Ondřej Kyas: Ó antifony pro baryton a smyčce (premiéra)

Peter Graham: Sonata da chiesa pro smyčce

Ondřej Kyas: Magnificat pro smíšený sbor a smyčce

Roman Hoza - baryton, Ensemble Versus,

diriguje Gabriela Tardonová

BRNO
MĚSTO
HUDBY

□ ≡ ≡ ≡ ≡ +

**MINISTERSTVO
KULTURY**

B | R | N | O

Koncert se uskutečňuje za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR a statutárního města Brna.

Podpořte nás, číslo účtu 205149060/0300. Děkujeme!

www.operadiversa.cz